

NORGES HØYESTERETT

Den 18. oktober 2024 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Falkanger, Falch og Stenvik i

HR-2024-1922-U, (sak nr. 24-130482STR-HRET), straffesak, anke over beslutning:

A (advokat Marit Vik)

mot

Påtalemyndigheten (konstituert statsadvokat Camilla Ek Sørensen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

(1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om å nekte en anke fremmet etter straffeprosessloven § 321 andre ledd første punktum.

(2) A ble 8. november 2023 tiltalt for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 22 første ledd, for kjøring i ruspåvirket tilstand, samt for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3, for ikke å ha vært tilstrekkelig aktpågivende og varsom i trafikken. Grunnlaget for tiltalen for ruspåvirket kjøring lyder:

«Torsdag 1. juni 2023 ca. kl. 13.00 på X i Y førte hun en Toyota RAV4 med kjennemerke 0000000 til tross for at hun var påvirket av amfetamin og GHB. Blodprøve tatt av henne samme dag kl. 13.45 viser en konsentrasjon av GHB i blodet tilsvarende over 1,2 i promille.»

(3) Vestre Innlandet tingrett avsa 3. mai 2024 dom der domsslutningens punkt I lyder slik:

«A, født 00.00.1988, dømmes for:

1 – en – overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd jf. § 22 første ledd
1 – en – overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd jf. § 3

Straffen settes til:

Fengsel i 26 – tjueseks – dager. I tillegg idømmes hun en bot på kr. 30 000 – tredvetusen – kroner. Subsidiært 15 – femten – dagers fengsel.»

(4) A anket 21. mai 2024 dommen til lagmannsretten. Anken gjaldt bevisvurderingen under skyldspørsmålet, rettsanvendelsen og saksbehandlingen. I anken ble det blant annet anført at

korrekt prosedyre for blodprøvetaking og forsendelse av prøven ikke ble fulgt av politiet. Forsvarer utdypet og konkretiserte anførselen ved støtteskriv 29. mai 2024.

- (5) Eidsivating lagmannsrett avsa 5. august 2024 beslutning med slik slutning:

«Anken nektes fremmet.»

- (6) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen. Det er anført at lagmannsrettens begrunnelse er mangelfull, og at lagmannsretten ikke har tatt stilling til sentrale anførsler. Det er blant annet pekt på at lagmannsretten ikke har vurdert anførselen om at det må være påtalemyndigheten som må bære risikoen der korrekt prosedyre for blodprøvetakingen ikke er fulgt av politiet. Det er lagt ned påstand om at anken henvises til behandling.
- (7) Påtalemyndigheten har sluttet seg til tingrettens dom og lagmannsrettens beslutning, og anført at forholdene rundt blodprøvetakingen ble godt belyst under hovedforhandlingen for tingretten. Det er lagt ned påstand om at lagmannsrettens beslutning opprettholdes.
- (8) Høyesteretts ankeutvalg bemerker at utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 321 femte ledd.
- (9) Det fremgår av tingrettens dom at resultatet av blodprøven utgjorde en vesentlig del av det bevismessige grunnlaget for domfellelsen. I anken 21. mai 2024 til lagmannsretten gjorde domfelte gjeldende at blodprøven kunne være forvekslet. Det ble vist til at rutinene for blodprøvetaking ikke var overholdt, uten at dette ble nærmere utdypet. I støtteskrivet 29. mai 2024 ble det imidlertid anført flere spesifikke brudd på gjeldende rutiner for blodprøvetaking.
- (10) I lagmannsrettens beslutning står det:

«Tiltalte har v/forsvarers støtteskriv i det vesentlige gjort gjeldende:

Det er rimelig tvil om de objektive og subjektive vilkårene for kjøring i påvirket tilstand er oppfylt. Det må få betydning for bevisvurderingen at korrekt prosedyre for blodprøvetaking ikke er fulgt. Påtalemyndigheten kan ikke bevise at det er tatt blodprøve på korrekt måte.»

- (11) Isolert sett er dette egnet til å underbygge at lagmannsretten var kjent med støtteskrivet.

- (12) I den påfølgende begrunnelsen for beslutningen uttaler imidlertid lagmannsretten:

«Hvilken prosedyre som er brutt og hvilke konsekvenser det har, er for øvrig ikke presisert i anken.»

- (13) Denne formuleringen tyder på at lagmannsretten ikke har oppfattet og vurdert de nevnte spesifikke anførselene i støtteskrivet. Etter utvalgets syn må dette anses som en saksbehandlingsfeil.

- (14) En saksbehandlingsfeil «kommer bare i betraktning når det antas at feilen kan ha innvirket på dommens innhold», jf. straffeprosessloven § 385 tredje ledd første punktum, jf. § 343 første ledd.

- (15) Ved å overse anførslene i støtteskrivet har lagmannsretten begått en feil som må likestilles med manglende kontradiksjon. Det følger av fast praksis at det skal lite til før slike feil kan antas å ha virket inn på avgjørelsen, se blant annet HR-2024-1406-U avsnitt 15.
- (16) Det er ikke helt klart hvorvidt saksbehandlingsfeilen er direkte påberopt i anken til Høyesterett, men det følger uansett av straffeprosessloven § 385 tredje ledd andre punktum at ankedomstolen etter omstendighetene kan oppheve den ankede avgjørelsen såfremt den antar at feilen kan ha innvirket på avgjørelsens innhold.
- (17) Utvalget finner etter dette at lagmannsrettens beslutning må oppheves.
- (18) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G

Lagmannsrettens beslutning oppheves.

Ingvald Falch
(sign.)

Aage Thor Falkanger
(sign.)

Are Stenvik
(sign.)